

בין משחקי הכדורגל, חגי השבועות ועידת אלפיטרה, כמעט נעצרו הגלגלים בישראל

כל הגלגלים יעצרו / כאשר ידך החזקה רוצה בכך? כך נאמר בשיר, שהושר לפני שני דורות כתנועת העבודה האירופית. הכוונה: שביהת כללית של הפועלים יכולה להפיל כל מיטרה.

בישראל שבתו השבוע פועלים רבים. לא היתה לכך כל סיבה פוליטית או חברתית. הפועלים הם ערבים, והם חגגו השבוע, במשך שלושה ימים, את עידת אלפיטרה, המסיים את חודש ראמדאן.

המלצרים נעדרו מבתיהקפה. הפר עליהם נעדרו מבתיהחרושת ואתרייה בניה.

גם הציבור היהודי עמד בסיומו של חג מתמשך. לא זה כלבר שהגי השבועות הצטרף לשבת, ואיפשר שני ימי פיקניק וטיולים, אלא שמשחקי הכדורגל במכסיקו ריתקו גם הם מאות אלפי ישראלים בשעות הלילה למקל טייהטלוויזיה. בבקרים קמו הגברים כשהם חצירדומים.

הגלגלים לא נעצרו לגמרי, אבל הם הסתובבו באיטיות רבה.

שב"כ

שתיקה בתרי

לשרי הממשלה אסור להיפגש עם מורדי השב"כ

פעולתו של שיעמו פרס להשתקת הפרשה של ראש השב"כ הגיעה השר בוע לשיא חדש: הוא אסר על שרי הממשלה להיפגש עם שלושת "מורדי דים" — אנשיהשב"כ הבכירים שחש פו את הפרשה והורחו (ראה יומן אישי).

היועץ המישפטי החדש, יוסף חריש, מילא את התפקיד שהוטל עליו: הוא שתק.

יחסי חוץ

לא להיות חרינו

אסור להגזים במאבק נגד המישפטי הגיועני של חסירי היטלר בדרוםאפריקה. כך אומר האישי

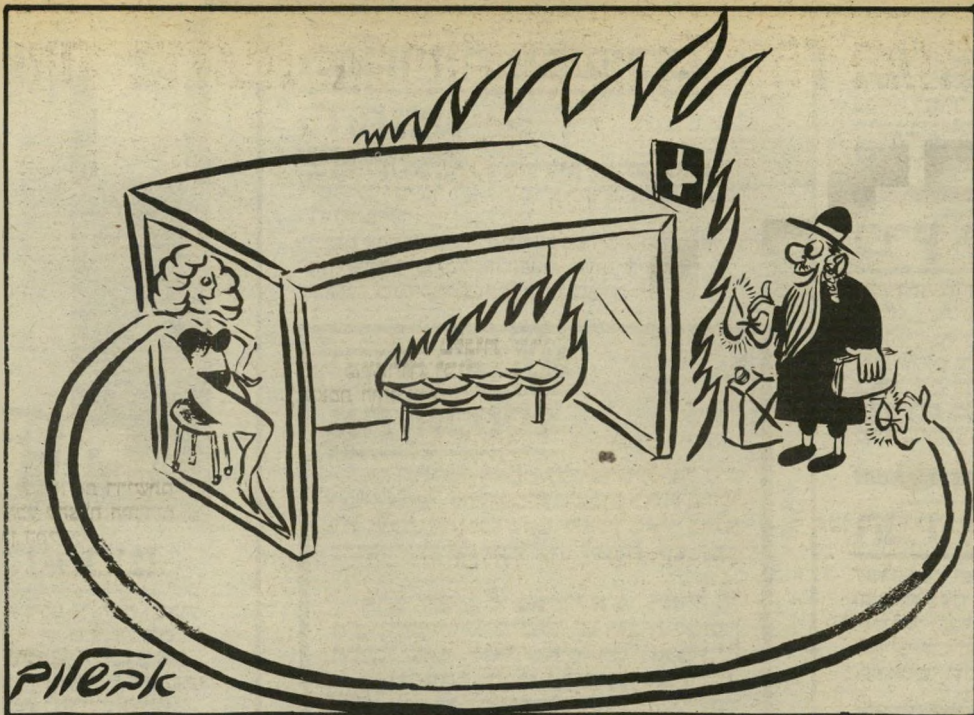
שייצג את ישראל שם

לא צריכים להיות חריג, אמר אליהו לנקין, השגריר הקודם של ישראל בדרוםאפריקה. לא צריכים להגזים.

בכך ביטא לנקין, אישחירות שבא ארצה על סיפונה של אלטלנה, את הדיעה האמיתית של ממשלת ישראל. הממשלה החליטה השבוע לסגור את השגרירות בפרטוריה ליום אחד — כפי שעשו כל השגרירויות המערביות כיום שבו שבתו מיליוני שחורים בדרוםאפריקה. היתה זאת הפגנה מגוחכת של מדינותהמערב, התומכות למעשה תמיכה מלאה במישטר הגיועני, אך המבקשות לשלם מס שפתיים לאיראלים אנטיגיועניים.

הנשיא רונלד רגן וראשיהממשלה מגרט תאצ'ר החליטו לבנוע על עצומים נגד המישטר הלכן בארץ הדרומית. הם ריכזו על "פשרה" ועל התקדמות, כשעה שהשילטון הגידי עני הכרו על מצבחיורם, חיטל את החריות האחרונות, החניק את חופשי העיתונות ואסר את כל ראשי האופר ויציה הלכנה והשחררה כאחת.

במדינותהמערב היו לפחות הפגי נותיהמונים, בהשתתפות מאות אלפים. בישראל לא היתה אף הפגנתיהמונים אחת. הרבה יותר נוז להודעק נגד

פרשות עניין בלתי נומור

מותר לרחרח באמריקה, אך אסור להפוך אישיביון אמריקאי לבוגד — גם כשהוא יהודי

בירושלים הולכת וגוברת התדהמה. ברור עתה כי ראשיהממשלה ושר החוץ שגו בצורה חמורה בהערכת התוצאות של פרשת גיי פולארד. מה שנראתה תחילה כפרשה קטנה ומכילה, הופכת לכדורשלבג העלול לגרום נזקים נוראים בטווח הארוך.

הכינו את ההבדל בין פעולתריגול רגילה, שאפשר לעבור עליה בקריצת ישראליים מרחרחים בארצותהברית ומשיגים חומר מודיעיני, זה דבר אחד. כאשר הם פונים אל אישיביון אמריקאי (ובכלל זה אמריקאיייהודי) והופכים אותו לבוגד בארצו, זה עניין שונה לגמרי.

בעיני הציבור האמריקאי, זהו מה שקרה. פולארד היה אישיביון. הוא הפך לבוגד. זהו חטא שלא יסולח. תובע ממולה. ברור כיום כי ממשלת ישראל ניסתה לפתור את הכעיה באמצעות תעלול. היא הדיחה, כביכול, את רפי איתן, שעליו הוטלה

ההצבעה במרכז מוסלתיהעבודה כמו בסובייט העליון

ווינגטון פוסט. למשל, היא של רשת ענפה של יהודים אמריקאיים, בכל רגעי המישל והמינהל, המעי כירים באופן שיגרת מידע סודי של ממשלת ארצותהברית לביון הישראלי. נוסף על מידע זה הועברו לישראלי, אל לדיכרי העיתון החשוב, חומרגלם לייצור פצצה גרעינית, מחשבים מתוחכמים ועוד. ווינגטון פוסט הוא עיתון פרוישראלי, בדרך כלל.

הנוק המיירי של פרשה זו יהיה מצומצם, אם ימשיך הנשיא רונלד רגן לרבוך בהחלטתו הנחושה להגן על ישראל, שבה הוא רואה כסיס אמריקאי כמרחב. אולם הנוק בטווח הרחוק עלול להיות חמור ביותר. אם הציבור האמריקאי כולו יתחיל לראות בישראל מדינה כפוייתטובה, המשתמשת בכסף אמריקאי כדי להפוך אמריקאים לי בוגרים, יהיה זה רע. ואם הציבור האמריקאי יתחיל לחשוך שכל יהודי בתפקיד מינהלי בארצותהברית הוא מרגל פוטנציאלי של ישראל, התמונה תהיה קודרת עוד יותר.

שלומיאוליות נוראה. יתכן שניתן היה למנוע כל זאת, אילו התייחסה ממשלת ישראל לעניין מלכתחילה ברצינות, תחת לעסוק בהתחכמויות הרגילות, האהובות כלכך על הצמרת הישראלית.

יתכן כי האחראים החליטו שאין גלגות את האמת, ואין להסיק את המסקנות, מפני שהאמת חמורה מדי, ואכן, כאשר התגלה כי אחד הקצינים הבכירים ביותר של הליהאוור הישי, ראלי עסק באמריקה בגיוס מרגלים, ניתן רמוז על היקף המיבצע. שום אדם סביר באמריקה לא יאמין כי פעולה שבה עוסק גנרל חשוב היא מיבצע שולי, חריפעמי, פרי יוזמתו הפרטית של אישיביון בדימוס שנטרפה דעתו. בארץ היתה הפרשה צריכה לגרום להירחורים על טיב שרותיהביון הישראליים. מי מפקח עליהם? מי אחראי להם? ובעיקר — האם השלר מיאליות החובבנית הנוראה, שהתגלית תה בפרשה זו, מציינת את כל הפעולות של מנגנונים עלומים אלה?

פיגועים זיכוי לערפאת

הדו"ח הסמכותי של חוקרי פרשת "אבילה לאור" מזכה את ערפאת וסוריה?

מה היתה מטרת הפעולה? לא ממשלתסוריה ולא יאסר ערפאת אחראים לפרשת האוניה אכילה לאור. הם טוהרו רישמית מכל חשד — ודווקא עליידי חקירה מישפטית איטלקית, שאיש אינו מטיל בה דופי.

כאשר יתחיל מישפט החוטפים השבוע באיטליה, הוא יתבסס על דוח בן 115 עמודים, שהוכן בקפדנות רבה עליידי שני מנהלי החקירה האייטלקית, שהסתייעו בעשרות עדים, בחקירת הנאשמים עצמם ובמידע שסופק עליידי שרותיהביון של איטליה, ישראל וארצותהברית. שניים מן החוטפים שיתפז פעולה עם החוקרים. שני האחרים נחקרו. עשרות מבין נוסעי האוניה והצוות מסרו עדויות מפורטות. שרותיהביון השונים צותמו לחוטפים בעת מעשה. מסקנות הדוח האיטלקי:

- הפעולה בוצעה עליידי אירגונו של אבראל-עבאס, אירגון קטן המשרת את עיראק.
- המטרה העיקרית של אבראל-עבאס היתה לחתור תחת מנהיגותו של יאסר ערפאת, שאסר פעולות כאלה. יתכן שהיתה גם מטרה להביך את סוריה, אויבתה של עיראק.
- אבראל-עבאס עצמו פיקח על הפעולה וניהל אותה מרחוק. הוא הודיק את החוטפים במחנהאימונים שלו באג'יריה, וצירף אליהם את בן דודו, מוחמד עיסא עבאס, שהעביר להם את הנשק. אבראל-עבאס נפגש (המשך בעמוד 10)